

Sygn. akt XV C 337/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Misiurna

Protokolant: stażysta Katarzyna Ignacek

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w G.

przeciwko pozwanemu Grupie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w M. na rzecz powoda (...)w G. kwotę 68.880 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.861 zł (osiem tysięcy osiemset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w postępowaniu upominawczym powódka (...)w G. domagała się zasądzenia od pozwanej Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w M. kwoty 68.880zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od 16 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka podała, że przysługują jej prawa majątkowe do wynalazków pt. „(...)”, zgłoszonego do UPRP w dniu 28 czerwca 2011r. pod numerem (...) oraz „(...)” zgłoszonego do UPRP w dniu 28 czerwca 2011r. pod numerem (...). W dniu 22 grudnia 2014r. powódka zawarła z pozwaną spółką działającą wówczas pod firmą – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa umowę licencyjną numer (...), na mocy której jako licencjodawca udzieliła pozwanej jako licencjobiorcy licencji pełnej wyłącznej na korzystanie z wynalazków na czas trwania umowy, dla celów związanych z działalnością gospodarczą spółki, w szczególności do wdrożenia produkcji według wynalazków lub z ich wykorzystaniem oraz do wytwarzania, używania, oferowania, wprowadzania do obrotu produktów według wynalazków lub z ich wykorzystaniem. Zgodnie z § 3 ust1 w/w umowy pozwana miała obowiązek uiścić stałą opłatę licencyjną w wysokości 80.000 zł netto płatną na podstawie faktur VAT w 2 ratach , pierwszą w wysokości 24.000 zł netto w terminie 14 dni od podpisania umowy i drugą w wysokości 56.000 zł netto (+VAT) – nie później niż do dnia 30.11.2015r. Pierwsza rata została przez pozwanego zapłacona. Termin płatności drugiej raty na mocy aneksu nr (...) z dnia 5.11.2015r. został przesunięty do dnia 15.03.2016r. Zgodnie z postanowieniem aneksu powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia 1 marca 2016r. na kwotę 68.880 zł brutto z terminem płatności do dnia 15 marca 2016r. Pozwany mimo wezwań do zapłaty należności nie uiścił.

W dniu 22 marca 2017r. Sąd Okręgowy w Gdańsku nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 35) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w ustawowym terminie, wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Nadto wniosła o zwrot kosztów procesu. Po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu z załącznikami, w piśmie przygotowawczym z dnia 4 maja 2017r. (k. 53-53v) podniosła, że z dokumentów dołączonych przez powódkę nie wynika wcale zasadność powództwa, a faktura VAT nie została podpisana przez osobę upoważnioną przez stronę pozwaną. Pozwana podniosła też, że powódka nie wypełniła w całości swoich zobowiązań, bowiem nie przekazała pełnej dokumentacji patentowej. Nadto zarzuciła, że przedmiot umowy licencyjnej okazał się nie przedstawiać wartości pierwotnie ustalonej, wobec tego strony prowadziły negocjacje w sprawie zmiany opłaty licencyjnej, jednak nie doszły w tej kwestii do porozumienia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódce (...)w G. przysługują prawa majątkowe do wynalazków, których twórcą jest R. J., pod tytułem „(...)” i „(...)”, które zostały zgłoszone do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 czerwca 2011r. kolejno pod numerem (...) oraz (...). Oba zgłoszenia zostały też ogłoszone w dniu 7 stycznia 2013r. w Biuletynie (...).

Dowód: umowa licencyjna Nr (...) z dnia 22.12.2014r., k. 14-18; dokumentacja zgłoszeniowa wynalazków i opisy patentowe, k. 67-88; zeznania świadka R. J. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:12:42 do 00:15:47); zeznania świadka D. K. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:15:47 do 00:32:17).

Pozwana Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa jest przedsiębiorcą, który poprzednio działał pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa.

Dowód: odpis KRS pozwanej, k. 11-13v i k. 40-47.

W dniu 22 grudnia 2014r. strony zawarły umowę licencyjną numer (...), na mocy której powódka jako Licencjodawca udzieliła pozwanej jako Licencjobiorcy licencji pełnej wyłącznej na korzystanie z jej wynalazków na czas trwania umowy, dla celów związanych z działalnością gospodarczą pozwanej, w szczególności polegającej na:

- a) wdrożeniu produkcji według wynalazków lub z wykorzystaniem wynalazków,
- b) wytwarzaniu, używaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu produktów według Wynalazków lub z wykorzystaniem Wynalazków.

Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 umowy, z tytułu udzielenia pozwanej licencji, powódce jako Licencjodawcy przysługiwała opłata licencyjna wnoszona w następujący sposób:

- a) kwota 80 000 zł netto (plus VAT) płatna w następujących ratach:
 - i. 24 000 zł netto (plus VAT) w terminie 14 dni od podpisania umowy;
 - ii. 56 000 zł netto (plus VAT) w terminie 30 dni od uzyskania przez pozwanego -Licencjobiorcę dofinansowania w ramach Konkursu, jednak nie później niż do dnia 31 listopada 2015r.
- b) kwota odpowiadająca 5% rocznej sprzedaży wartości netto produktów według lub z wykorzystaniem wynalazków na dzień 31 grudnia każdego roku - począwszy od 1 stycznia 2016 roku.

Załącznikiem numer 1 i 2 do zawartej umowy była kopia dokumentacji zgłoszeniowej obu wynalazków.

Dowód: umowa licencyjna Nr (...) z dnia 22.12.2014r., k. 14-18.

Strona pozwana nigdy nie zgłaszała żadnych uwag i zastrzeżeń do wynalazków objętych umową licencyjną.

Dowód: zeznania świadka R. J. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:12:42 do 00:15:47); zeznania świadka D. K. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:15:47 do 00:32:17).

Pierwsza rata w wysokości 24.000zł z podatkiem od towarów i usług została przez pozwaną zapłacona w całości z opóźnieniem, co jest okolicznością bezsporną pomiędzy stronami.

Następnie na wniosek pozwanej, strony rozpoczęły negocjacje w przedmiocie zmiany terminu i warunków płatności II raty opłaty licencyjnej. W wyniku prowadzonych rozmów strony zawarły w dniu 5 listopada 2015r. aneks numer (...) do umowy licencyjnej, zgodnie, z którym płatność drugiej raty została przedłużona do dnia 15 marca 2016r.

Dowód: zeznania świadka zeznania świadka D. K. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:15:47 do 00:32:17) ; aneks nr (...) do umowy licencyjnej, k. 19.

Zgodnie z postanowieniami umowy i aneksu powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT numer (...) w dniu 1 marca 2016r. na kwotę 56 000zł netto plus VAT, łącznie na kwotę 68.880zł brutto, z terminem zapłaty zgodnym z postanowieniami aneksu tj. do dnia 15 marca 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 01.03.2016r., k. 20.

W związku z brakiem zapłaty wskazanej w fakturze kwoty, Dyrektor Centrum (...) wielokrotnie kontaktował się z przedstawicielami pozwanej telefonicznie, w celu uzyskania informacji w przedmiocie zapłaty należnej powódce kwoty.

Dowód: zeznania świadka D. K. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:15:47 do 00:32:17).

Pismem z dnia 5 września 2016r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 68.880zł, zakreślając jej 7dniowy termin płatności, liczony od dnia otrzymania wezwania.

Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez pozwaną w dniu 7 września 2016r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 05.09.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru przez pozwaną, k. 21-22.

Na powyższe wezwanie pozwana nie zareagowała, co także jest okolicznością bezsporną w niniejszym procesie.

Pismem z dnia 15 listopada 2016r. powódka wezwała pozwaną do pozasądowego rozwiązania sporu, jednakże pozwana, pomimo odebrania przesyłki w dniu 17 listopada 2016r. na propozycję polubownego załatwienia sporu do dnia dzisiejszego nie odpowiedziała.

Dowód: wezwanie do pozasądowego rozwiązania sporu z dnia 15.11.2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru przez pozwaną, k. 23-24; zeznania świadka D. K. na rozprawie w dniu 14 września 2017r., k. 98-101 (czas od 00:15:47 do 00:32:17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt przez stronę powodową, które to dokumenty nie budziły wątpliwości, co do ich wiarygodności, prawdziwości czy autentyczności.

Sąd poczynił także ustalenia na podstawie zeznań świadków D. K. i R. J., które były zgodne z zebrany materiałem dowodowym. Na podstawie ich zeznań Sąd ustalił, że pozwana już przy pierwszej racie popadła w opóźnienie, a należność, która jest przedmiotem niniejszego postępowania, pomimo wezwań pisemnych oraz telefonicznych ze strony D. K., nie została zapłacona. Zeznania świadków pozwoliły też ustalić Sądowi, że twierdzenia strony pozwanej, jakoby przedmiot umowy licencyjnej nie przedstawiał wartości pierwotnie ustalonej, były gołosłownymi albowiem świadkowie kategorycznie wskazywali, że nigdy nie było żadnych zastrzeżeń ze strony pozwanej spółki co do wynalazków R. J..

Na rozprawie w dniu 14 września 2017r. Sąd oddalił wniosek pozwanej spółki o przesłuchanie w charakterze strony J. P., z uwagi na jego nieusprawiedliwioną nieobecność.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka domagała się od pozwanej zapłaty drugiej raty stałej opłaty licencyjnej na podstawie łączącej strony umowy licencyjnej z dnia 22 grudnia 2014r., na podstawie której powódka udzieliła pozwanej spółce licencji pełnej wyłącznej na korzystanie z wynalazków na czas trwania umowy, dla celów związanych z działalnością gospodarczą spółki, w szczególności polegającej na wdrożeniu produkcji według wynalazków lub z wykorzystaniem wynalazków i wytwarzaniu, używaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu produktów według wynalazków lub z wykorzystaniem wynalazków. Zgodnie z umową powódce za udzielenie pozwanej spółce licencji pełnej wyłącznej przysługiwała stała opłata licencyjna w łącznej wysokości 80.000zł plus VAT. Pierwsza rata w wysokości 24.000zł plus VAT została przez pozwaną uiszczona i była to okoliczność bezsporna pomiędzy stronami. Zgodnie z umową i zawartym do niej aneksem, pozwana zobowiązana była do uiszczenia drugiej raty w wysokości 56.000zł plus VAT do dnia 15 marca 2016r. Powódka w dniu 1 marca 2016r. wystawiła pozwanej fakturę VAT na kwotę 68.880zł brutto, z terminem płatności do dnia 15 marca 2016r. Jednak druga rata nigdy nie została przez pozwaną spółkę zapłacona, co także było okolicznością bezsporną w niniejszym procesie.

Stosownie do art. 76 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej (Dz.U.2013.1410) w wersji obowiązującej w dniu zawarcia umowy licencyjnej przez strony umowa licencyjna wymaga, pod rygorem nieważności, zachowania formy pisemnej. W umowie licencyjnej można ograniczyć korzystanie z wynalazku (licencja ograniczona). Jeżeli w umowie licencyjnej nie ograniczono zakresu korzystania z wynalazku, licencjodawca ma prawo korzystania z wynalazku w takim samym zakresie jak licencjodawca (licencja pełna).

Umowa licencyjna ma charakter konsensualny, wywołuje skutki prawne z chwilą złożenia przez strony zgodnych oświadczeń woli. Umowy licencyjne w prawie własności przemysłowej nie są oparte na ustawowym domniemaniu odpłatności (odmiennie niż umowy licencyjne w prawie autorskim - zob. art. 43 ust. 1 u.p.a.p.p.). W obliczu zastrzeżonej dla tych umów w prawie własności przemysłowej formy pisemnej pod rygorem nieważności skuteczne dochodzenie przez licencjodawcę zapłaty wynagrodzenia za korzystanie z wynalazku nie będzie mogło nastąpić, jeśli ustalenia co do tego miały formę ustną i nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w sporządzonym pisemnym dokumencie umowy licencyjnej (zob. też na gruncie prawa autorskiego J. Barta, R. Markiewicz (w:) J. Barta, R. Markiewicz (red.), Prawo autorskie..., s. 314; szerzej na temat formy umowy licencyjnej - zob. S. Sołtysiński, Umowy licencyjne..., s. 188-190).

W niniejszej sprawie strony w pisemnej umowie z dnia 22 grudnia 2014r. bezspornie uzgodniły wysokość i termin zapłaty należnej powódce opłaty licencyjnej w kwocie 80.000 zł netto .

Pozwana w piśmie przygotowawczym z dnia 4 maja 2017r. (k. 53-53v) podniosła, że z dokumentów załączonych przez powódkę do pozwu nie wynika zasadność jej żądania, a faktura VAT załączona do pozwu nie została podpisana przez osoby uprawnione ze strony pozwanego oraz, że powódka nie wypełniła w całości swoich zobowiązań, bowiem nie przedłożyła pełnej dokumentacji patentowej, a przedmiot umowy licencyjnej okazał się nie przedstawiać wartości pierwotnie ustalonej.

W ocenie Sądu orzekającego każdy z podniesionych zarzutów okazał się bezpodstawnym. Powódka przedłożyła wraz z pozwem umowę licencyjną numer (...) z dnia 22 grudnia 2014r. oraz aneks numer (...) z dnia 5 listopada 2015r., z których wynika jej roszczenie, gdyż zgodnie z postanowieniami umowy druga rata opłaty licencyjnej miała zostać zapłacona przez pozwaną spółkę w pierw w nie później niż do dnia 31 listopada 2015r., a na mocy aneksu termin ten został przesunięty do dnia 15 marca 2016r.

Dalej wskazać należy, że przepis art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz.U.2011.177.1054) nie wymaga, aby wystawiona faktura VAT zawierała podpis odbiorcy usługi czy towaru, dlatego

zarzut pozwanej, że faktura VAT załączona do pozwu nie została podpisana przez osoby uprawnione ze strony pozwanego należało ocenić jako chybiony.

Podobnie jako pozbawiony podstaw Sąd ocenił zarzut pozwanego, jakoby powódka nie wypełniła w całości swoich zobowiązań, bowiem nie przedłożyła pełnej dokumentacji patentowej, gdyż przeczą temu zapisy samej umowy licencyjnej. W § pkt 6 i 7 umowy zawarto bowiem zapisy, że dokumentacja zgłoszenia wynalazku „(...)” oraz wynalazku „(...)” stanowią załączniki numer 1 i 2 do umowy. Dodatkowo też powódka w piśmie procesowym z dnia 28 czerwca 2017r. (k. 62-66) wskazała, że oba zgłoszenia zostały ogłoszone w dniu 7 stycznia 2013r. w Biuletynie (...), zatem w dniu zawierania umowy (prawie 2 lata później) były one publicznie dostępne.

Ostatnie z podniesionych przez pozwaną spółkę zarzutów zostały obalone zeznaniami świadków D. K. i R. J., którzy zgodnie stwierdzili, że ani przy zawieraniu umowy, ani w trakcie jej realizacji pozwana nie zgłaszała powódce, że zakres ujawnienia przedstawiony w dokumentacji zgłoszeniowej jest niewystarczający dla celów korzystania przez pozwaną spółkę z wynalazków na podstawie udzielonej licencji. Pozwana nigdy też nie zwracała się o ewentualne dodatkowe informacje czy doświadczenia techniczne, które wykraczałyby poza zakres zawarty w dołączonej do umowy dokumentacji. Również z treści zeznań świadka D. K. wynika, że strony nigdy nie prowadziły rozmów zmierzających do zmiany wysokości opłaty licencyjnej, a jedyne negocjacje dotyczyły przesunięcia terminu zapłaty drugiej raty, co znajduje także odzwierciedlenie w podpisanym w dniu 5 listopada 2015r. aneksie do umowy. Ponieważ Sąd ocenił zeznania wskazanych świadków jako wiarygodny materiał dowodowy, a pozwana oprócz przytoczenia gołosłownych zarzutów nie wykazała ich zasadności, należało potraktować te zarzuty bezpodstawne.

Sąd zważył zatem, że powódka sprostowała zasadzie rozkładu ciężaru dowodów określonej w art. 6 k.c. i udowodniła w niniejszym procesie podstawę prawną oraz wysokość swojego roszczenia.

Strony zawarły umowę z dnia 22 grudnia 2014r., zgodnie, z którą pozwana zobowiązała się uiścić opłatę licencyjną w łącznej wysokości 80.000zł plus VAT, w dwóch ratach. Pierwsza w wysokości 24.000zł plus VAT w terminie 14 dni od podpisania umowy, drugą natomiast, po zmianie postanowień umowy aneksem z dnia 5 listopada 2015r. do dnia 15 marca 2016r. Dlatego powódka była uprawniona do wystawienia faktury VAT z dnia 1 marca 2016r. na kwotę 68.880zł brutto (56.000zł netto), która to kwota nie została przez pozwaną zapłacona, co jest okolicznością bezsporną pomiędzy stronami.

Zgodnie z przepisem art. 481 §1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie zaś z przepisem § 2 art. 481 k.c., w brzmieniu od dnia 1 stycznia 2016r. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Powódka wystawiła w dniu 1 marca 2016r. fakturę z terminem płatności do dnia 15 marca 2016r., a w pozwie domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego czyli od dnia 16 marca 2016r. i należy uznać, że pozwana od tego dnia opóźniła się ze spełnieniem świadczenia. Dlatego też od dnia 16 marca 2016r. do dnia zapłaty należą się powódce odsetki ustawowe za opóźnienie. Mając na uwadze tak poczynione ustalenia i rozważania Sąd uznał roszczenie powódki za zasadne i na podstawie wiążącej strony umowy licencyjnej z dnia 22 grudnia 2014r. przy zastosowaniu art. 354 § 1 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 76 ust. 1 i 2 ustawy prawo własności przemysłowej zasądził w pkt I wyroku na rzecz powódki kwotę 68.880zł brutto tytułem opłaty licencyjnej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 marca 2016r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie przepisów art. 98§ 1 i 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Pozwana jest stroną przegrywającą niniejszy proces w całości, dlatego też Sąd obciążył ją kosztami postępowania w całości. Na koszty te składała się opłata od wniesionego powództwa w kwocie 3.444zł oraz kwota 5.400zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wynikająca z przepisu §2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od uiszczanego pełnomocnictwa w wysokości 17zł.